

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعِشْرَةَ آيَاتٍ فِيهَا نُوحٌ

به اسم الله رحمان رحيم

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ

ما ارسال کردیم نوح را برای قومش که اخطارده قومت را از قبل

أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۲

آنکه بیاید آنها را عذاب الیم * گفت یا قومم، منم بشما نذیر مبین *

أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا^٣ يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ

که عبادت کنید الله را و تقوا کنید باو، اطاعت کنید مرا * میکند مغفرت از گناهان شما

وَيُؤَخِّرْكُمْ إِلَىٰ آجَلٍ مُّسَمًّى^٤ إِنْ أَجَلَ اللَّهُ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخِّرُ

و میدهد تاخیر بشما الی اجل مسمى. باز اجل الله وقتی برسد نکند تأخیر.

لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ^٥ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا^٥

کاش شما را میبود علم * گفت ربم من دعوت کردم قومم را لیل و نهار *

فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا^٦ وَإِنِّي كَلِمًا دَعَوْتُكُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ

نکرد زیاد بر آنها دعوتم غیر از فرار* و من هر گاه دعوت کردم آنها را تا مغفرت کنی آنها را

جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا

ماندند انگشتان خود را بگوشهای خود و پنهان شدند بجامه های خود و اصرار کردند

وَاسْتَكْبَرُوا اسْتِكْبَارًا^٧ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا^٨ ثُمَّ إِنِّي

و تکبر کردند بس تکبری* باز من دعوت کردم آنها را جهراً* باز من

اعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ۙ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ۖ

اعلان کردم به آنها و سری گفتم به آنها اسراری * و گفتم استغفار کنید بر ب خود

إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۙ يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ۙ وَيُمْدِدْكُمْ

یقیناً اوست غفار * کند ارسال سماء را بر شما باران * و کند مدد بشما

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۙ

با اموال و فرزندان و بسازد برایشما جنات و بسازد برایشما انهار *

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا^{١٣} وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا^{١٤} أَلَمْ

چه شده شمارا نمیجوئید از الله وقار * و کرده خلق شمارا بهر طور * آیا نه

تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا^{١٥} وَجَعَلَ الْقَمَرَ

دیده اید چطور خلق کرد الله هفت سماوات را بطبقات * و ساخت قمر را

فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا^{١٦} وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنَ

در آنست نور و ساخت شمس را سراج * و الله نبات کرد شمارا از

الْأَرْضِ نَبَاتًا^{١٧} ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا^{١٨} وَاللَّهُ

زمین چو نبات * بازدهد عودت شمارا در آن و کند خارج شمارا باز خارج * و الله

جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِسَاطًا^{١٩} لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا^{٢٠}

ساخت برایشما زمین باساط * تا باشید سالک^١ آنجا به راهای گشاده *

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مَالًا وَ

گفت نوح ربم اینها عصیان کنند از من و متابعت کنند آنرا که نمی افزاید بمال او و

(١) سالک: رونده، گذرنده، عبورکننده

وَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرُوهًا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ

اولاد او إلا خساره * و مکر کردند مکر بس کبیر * و گفتند نه گذارید

الِهَتِكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وِدًّا وَلَا سُوءَ عَاهَةٍ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَ

آلهه خود را و نه گذارید و در را و نه سواع را و نه یغوث را و یعوق را و

نَسْرًا ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا ۗ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾

نسر را * و کردند گمراه کثیر را. و نکن زیاد بظالمان الا ضلالت را *

مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأُدْخِلُوا نَارًا ۗ فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ

از آن خطاهایشان بشدند غرق و بشدند داخل آتش باز نیافتند برای خود

مِّن دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۚ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ

بدون الله انصاری * و گفت نوح ربم مگذار بر زمین

مِنَ الْكٰفِرِيْنَ دِيَارًا ۚ ﴿٢٦﴾ اِنَّكَ اِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوْا عِبَادَكَ وَ

از کافران دیاری * یقیناً تو اگر بگذاری آنها را، میکنند گمراه عبادت را و

لَا يَلِدُ وَلَا يُولَدُ إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ﴿۲۷﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلَا

نکنند تولید الا فاجرى و کفارى * ربم مغفرت کن مرا و والدين مرا و

لِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَلَا

هرکه شود داخل بيت مرا مؤمن، و برای مؤمنين و مؤمنات. و نکن

تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿۲۸﴾

زیاد بر ظالمان الا تباهى را *